

Škola tradicijskoga pjevanja u Čembi

Zadnji vikend je prikogranični Erasmus+ projekt sa zbori iz Hrvatske, Austrije, Mađarske i Slovačke gostovao u Čembi.

Člani ženske i muške klape Kastav su na koncu programa u Čembi još jednoč zajačili Oliverovu „Što to bješe ljubav“. Subotu su nastupili na klapskom festivalu u Filežu (v. str. 8). Foto: Tereza Grandić

ČEMBA – Prošli vikend pružio je za ljubitelje a capella jačenja velik izbor. U Filežu se je održao Klapa Festival, a u Čembi Škola tradicijskoga pjevanja. Svagdir su bili zastupani Klapa Dičaki i muška i ženska klapa Kastav. Skupa s klapama Ravnicom i Rožicom iz Devinskoga Novoga Sela, sa Ženskim vokalnim sastavom Biseri iz Unde i Muškom klapom Mali Grad iz Slovenije od prošloga ljeta sudjeluju u Erasmus+ projektu „Škola tradicijskoga pjevanja“.

Intenzivni vikend u Gradišću

Ova suradnja uključuje i sastave online ter i uživo. Po treći put su se ovput strefili u Čembi, da bi odgovorni iz svih ovih društava djelali na svojem projektu. Pravoda sastanak muzičkih grup se ne more odvijati prez druženja, a pred svim jačenja. Vikend je pružio čuda mogućnosti. Subotu su klape Dičaki, Ravnica, Rožice i Kastav nastupili u Filežu. Za goste iz Istre ovo nije bio jedini nastup. Po uspješnom predstavljanju u Filežu, su zaljubljeniki klapske muzike nedilju u Čembi mogli uživati u cijelom koncertu. Muška klapa Kastav je dala jur pri svetoj maši mali pogled u svoje

djelovanje i ovako privabilo ljude na koncert, ki je slijedio veljek po maši u dvorani u Čembi. Onda su još jednoč probudili punu dvoranu s jačkom „Dobar dan“ i od onda oduševili publiku s miksom tradicionalnih i komponiranih jačak. Ženska klapa Kastav je veljek pri moderaciji na početku zadobila srea publike. U čakavskom govoru Istre je moderatrica Irena Grdinić povidala, kako su morali dojt u Austriju, da koč čuju čakavsku mašu, takorekuć „po domaću“. Visoko odlikovane i pred svim simpatične klape iz gradića Kastav med Rijekom i Opatijom pokazale su, kako se s veseljem i profesionalnošću more dostignuti sjajne repertoare, ki godu duši. To je istaknuo i peljač Klape Dičaki Andrija Benčić u razgovoru. Za njega je čast nastupati uz ovakovu grupu i učiti od njih. Muška klapa Kastav se je osnovala pred 30 ljeti, ženska dvojica ljeta kasnije. Od samoga početka je pelja Saša Matovina, ki je i usko upleten u skupni projekt.

20-misečni medjunarodni projekt

Projekt Škola tradicijskoga pjevanja – Zapjevajmo kako su nas učili, ki se odvija u okviru pro-

grama ERASMUS+ unutar ključne aktivnosti KA2 – područje obrazovanja odraslih – počeo je ljetos 15. februara i dura ukupno 20 misec.

Cilj projekta je unapredjenje djelovanja i se ostvaruje u konačnom produktu. To neka bude Priručnik tradicijskoga pjevanja i školovanje peljačev vokalnih skupin. Sva partnerska društva ćedu u ovom priručniku po vlašćem znanju preuzeti jedno poglavlje. Pri tom je predvidjeno obavezno predstavljanje poglavlja u pisanom obliku od strane svakoga partnera, kako bi se mogle dati primjedbe, prijedlogi i sugestije ter dogovoriti smirnice za daljnje djelo na dovršetku kvalitetnoga priručnika.

Budući da će on svoju praktičnu primjenu pronajti u ostvarivanju ostalih aktivnosti i ciljev Projekta tijekom drugoga dijela njegove provedbe, dakle u 2023. ljetu, sadašnji sastanak u Čembi se je takaj usredotočio na planiranje organizacije Aktivnosti učenja, podučavanja i osposobljavanja (Learning, Teaching, Training Activities – LTTA) predvidjenih za januar kao i na Djelaonice tradicijskoga pjevanja čiji početak provodjenja se očekuje početkom protulića.

TEREZA GRANDIĆ

kkkomentar
KRISTIJAN KARALL

Zadnji vikend je bio pun kulturnih događajev, festivalov kade je znatno već nego jedna grupa odnosno jedan umjetnik nastupao. U Kugi su to bili pisci, a u Filežu i Gornjoj Pulji zbori odnosno klape. Svaka priredba bi si zaslužila već gledateljev, jer je pokazala šarolik spektar ne samo unutar naše gradišćanskohrvatske scene, nego i u direktnoj prisposobi s gradišćanskimi umjetniki odnosno umjetniki iz Hrvatske ili Slovačke.

Naš biotop u prisposobi

Pritom se je pokazalo, da se ne pravamo shranjati. I ako su gradišćanski Hrvati bili od svih brojčano po broju pripadnikov, ada uopće mogućega izbora, najslabiji je bio kvalitet na istoj razini, svejedno je li pri jačenju ili pri pisanju.

Jednoč već to kaže, da večjezičnost nije kakova prepreka, nego jedno bogatstvo ko omoguću isti kvalitet sa znatno manjom bazom. A da Hrvati moru biti uspješni i u nimškoj literaturi je jur većkrat dokazano. Ovde je i za budućnost potencijala kot to kaže literarna serija mlade književnosti edicije lex liszt 12, kade su tri Hrvati (= osmi dio) zastupani s nimškimi teksti.

Škoda je svenek, ako su tako dobre priredbe u isti čas, a to je bilo na ov vikend još i dvakrat u sridnjem Gradišću. Na samu sriću je još dost gledateljev, ki pohodu ovakove kulturne priredbe. Potencijal bi bio veći, zato se ufam, da će se opet jače pojaviti ta skupna, društvena ćut, ka se je tokom korone zgubila.